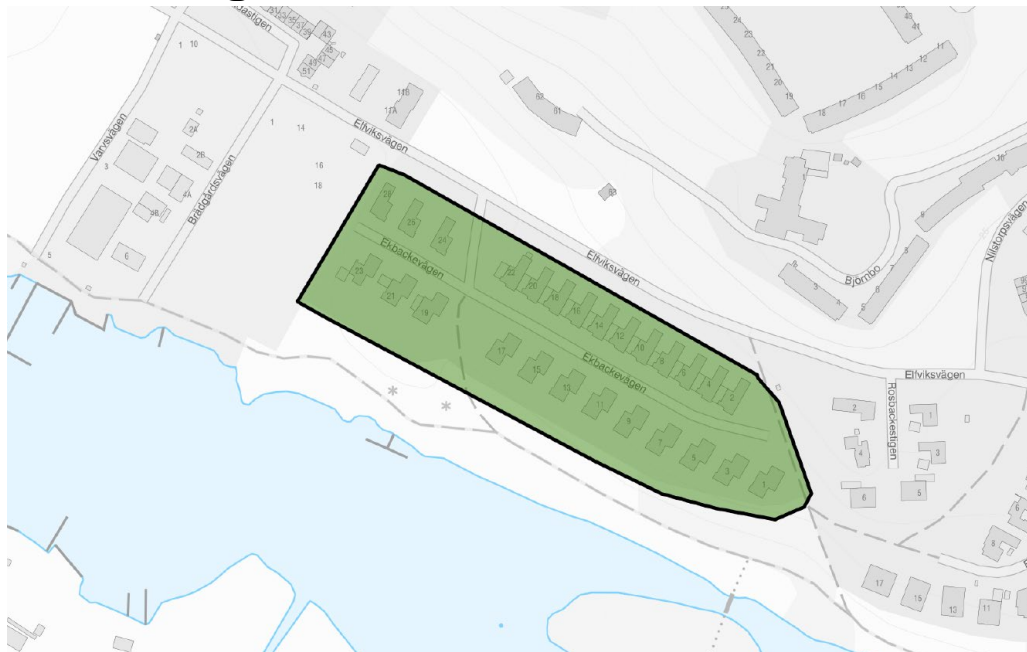

Ekbackevägen

Bakgrund

Bebyggelsen kring Ekbackevägen är uppförd på platsen för en sommarvilla som uppfördes i slutningen ner mot Kyrkviken 1865 av grosshandlare Ludvig Peyron. Villan kallades "Villa Nynninge" och omgavs av en parkliknande tomt med slingrande vägar och rik vegetation. På äldre kartor benämns området som "Ekbacken". Under andra hälften av 1960-talet exploaterades fastigheten med 15 villor och en radhuslänga med 11 bostäder.

Beskrivning av området

Inom de fyra kvarteren uppfördes femton friliggande villor och elva kedjehus i två våningar eller i souterräng efter ritningar av arkitekterna Mogens Barsöe och Ib Wibroe under sent 1960-tal. De båda danska arkitekterna var främst verksamma i Växjö. Villorna är av fyra typer men ändå uniforma till sin karaktär - de är variationer på samma tema. Bebyggelsen representerar tidens rationella byggande samtidigt som kvalitet på gestaltning, utförande och material är betydligt högre än vad som är vanligt i många grupphus- och villaområden vid den här tiden.

Byggnaderna är vackert placerade i en pastoral södersluttning mot Kyrkviken. Bebyggelsen är tydligt exponerad, de miljöskapande värdena är mycket höga.

Beskrivning av bebyggelsen

Byggnaderna är placerade på rad längs med Ekbackevägen i en södersluttning mot Kyrkviken. Ritningarna är signerade från 1965 till 1968. Byggnaderna är uppförda med regelstommar och fasadtegel. Byggnadsvolymerna är mer eller mindre sid- och höjdförskjutna.

Arkitekturen är dynamisk, kraftfull och närmast expressiv med tunga tegelvolymer, överdimensionerade taksargar i liggande träpanel och sid- och höjdförskjutna volymer. Fönstersättningarna är eleganta liksom dimensionerna på fönstervirket. Kulörerna på fönstersnickerierna varierar men är ofta blekt grågröna eller blå. Entréerna ligger skyddade under tak.

Sammanfattande värdering

Ekbackevägen utgör en särskilt värdefull kulturmiljö. Villorna längs med vägen är ett exempel på ett homogent grupphusområde av hög arkitektonisk kvalitet från mitten av 1960-talet. Villorna är ritade i internationell modernism med öppen, ljus och funktionsseparerad planlösning. Karaktären är exklusiv. Bebyggelsen är i huvudsak i ursprungligt skick.

Bebyggelsen inordnar sig i en tradition där Lidingös grupphusbebyggelse generellt håller hög kvalitet avseende gestaltning, utförande och material.

Karaktärsdrag

Villorna är av olika typ men har samma karaktärsdrag. De viktiga karaktärsdragen är:

- Enhetliga radhus förskjutna i höjd- och sidled längs Ekbackevägen.
- Den kraftfulla gestaltningen med fasader i mörkt tegel och byggnadsvolymernas kubiska karaktär.
- Plana taken och de breda taksargarna.

- Fönstren som är samlade i fönsterband eller är stora och generösa från golv till tak. Flertalet av fönstren i grågröna eller blått.
- Hög kvaliteten på material och utförande.
- De indragna skyddade entréerna med ursprungliga dörrar och sidoljus.

Råd och rekommendationer

Syftet med råd och rekommendationer är att de ska ge inspiration och vägledning kring hur fastighetsägare kan tänka kring förvaltningen av sin fastighet för att de värden som karaktäriserar området ska bevaras. De är också ett stöd vid handläggning av bygglovs- och planärenden för staden. De råd och rekommendationer som ges är inte juridiskt bindande.

Förutom vad som anges i Lidingös kulturmiljöprogram Del 1 gällande vård och underhåll av byggnader ges följande råd:

- Befintlig planstruktur bör värnas. Områden med bebyggelse av enhetlig karaktär bör bibehålla sin utformning mot gaturummet avseende byggnadernas placering på tomten och villornas kubiska volymverkan.
- Byggnadernas ursprungliga arkitektoniska uttryck med fasader av mörkt tegel med taksargar av liggande träpanel bör bevaras och vara vägledande vid om- och tillbyggnad.
- Äldre byggnadsdetaljer bör värnas, exempelvis fönster och dörrar i originalutförande.
- Välbevarade trädgårdar med en gestaltning som knyter an till bebyggelsens karaktär bör bevaras, t. ex. tidstypisk växtlighet med barrväxter.
- Stora markarbeten i form av sprängning, fyllning och schaktning bör i möjligaste mån undvikas.